

1. melléklet a Vésztő város címeréről, pecsétjéről, zászlajáról és a településnév használatáról szóló 6/2019. (III.28.) önkormányzati rendelethez

Az önkormányzat címerének leírása és ábrázolása

Az önkormányzat címere álló háromszög pajzs, mezejét a pajzsköldök és pajzstalp között díszített hullámos aranypólya osztja meg. A felső, zöld mezőben hegyével felfelé, élével balra feketével árnyalt ezüst ekevas és kaszaél lebeg, a pajzsfő bal oldalában nyolcágú ezüstcsillag ragyog. Az aranypólya jobb oldalát vörös latin kereszt, a balt vörös, felülnézeti nyél lyukas kőbalta díszíti. A pajzstalp kék mezejét hat (3-2-1) stilizált ezüstzsombék tagolja. A pajzs felső élén ötágú (három zafirokkal és rubinnal lerakott levél között két gyöngy) nyitott, arany, abroncsán zafirokkal, rubinokkal és smaragddal díszített leveleskorona helyezkedik el. A foszlányok: jobbról vörös és arany, balról kék és ezüst színűek. A zöld mező mutatja a rétekben gazdag határt, a hajdani szolgálókkal szegélyezett, vízjárta legelőket, amelyekhez egykor a lakosság még a bélmegyeri határt is bérelte állatai tartására. Egyben a jövőbe vetett reményt is kifejezi.

Az ekevas a másik, évezredes megélhetési forrást, a földművelést jelképezi a kaszával együtt, melyhez külön értelmezés is fűződik. Egy aitiologikus népmonda beszéli el, hogy a tatárjárás idején a nép a lápos területre menekült, ám a gázló vizébe éles kaszákat rejtett, amelyek az utánuk nyomuló üldözők lovainak inait elmetszették, s így a lovak az ingoványba vesztek. Emléküket csak a Tatárvágás dülő őrizte meg. Az ekevas és kasza már a település legkorábbi pecsétképén is szerepel. A csillag első jelentésében a zömében református vallású közösségre utal. Azt is kinyilvánítja e csillag, hogy az itt élők mindenkor készek voltak harcolni alávetésük ellen, szabadságukért, felemelkedésükért.

A díszített hullámos arany pólya a település "aranykorát" idézi fel, amikor is a 11. század első felében épült bizánci típusú templomát elpusztító Vata bűnbánó nemzetsége a 12. század elején új templomot emelt. A pólyát díszítő vörös kereszt e monostor romjának ásatása során előkerült keresztet idézi, a kőbalta pedig (melyet ugyanott találtak) bizonyítja, hogy e vidék az ősidők óta lakott volt.

A kék szín ezüst zsombékrajzolataival az egykori vízi világot hangsúlyozza. A vizek mozgása vízimalmok működtetését is lehetővé tette (az utolsót 1810-ben bontották le) a csatornázás előtt, ám később már a Sebes-Körös is csak ritkán, rendkívüli áradások idején (1925) látogatott ide. A korona dús díszítései és a foszlányok azt a szorgalmas munkát, életerőt és törekvést jelzik, amellyel a közösség elnyerte és őrzi a korona által szimbolizált területi autonómiát, önkormányzatiságot.

